

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/325/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813207395
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813207395.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: W. M. F., s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom P. 5, V., zastúpeného Z. M., s.r.o., so sídlom P. 5, V., proti odporcom: 1/ Y. U., bytom K. XX/X, XXX XX B., 2/ K. U., bytom K. XX/X, XXX XX B., zastúpení JUDr. R. N., advokátom so sídlom J. M. X/A, G., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Združenia na ochranu občana spotrebiteľa B., IČO: 42 176 778, so sídlom O. G. 5, P., zastúpeného JUDr. R. N., advokátom so sídlom J. M. X/A, G., o zaplatenie 609,76 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č. k. 12C/140/2013-108, zo dňa 28. novembra 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania **m e n í** tak, že navrhovateľ je **p o v i**
n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 318,40 eur, k rukám JUDr. R.
N., advokáta, do troch dní.

Odporcom 1/, 2/ náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil, navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporcom a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 318,40 eur, ktoré je povinný zaplatiť ich právnomu zástupcovi, a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň uložil vrátiť navrhovateľovi súdny poplatok 33,30 eur prostredníctvom Daňového úradu V. po právoplatnosti uznesenia. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 18.04.2013 domáhal proti odporcom zaplatenia sumy 609,76 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Do konania vstúpil dňa 24.05. 2013 na stranu odporcu 1/ a 2/ vedľajší účastník. Podaním zo dňa 29.10. 2013 vedľajší účastník na strane odporcov vzniesol námietku premlčania, namietal tiež neprijateľnosť zmluvných podmienok, navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Podaním zo dňa 27.11. 2013 navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu oznámil, že svoj návrh berie v celom rozsahu späť, navrhuje konanie vo veci zastaviť a nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania. Navrhovateľ účinne zobral späť návrh v celom rozsahu pred prvým pojednávaním, preto súd s poukazom na ustanovenie § 96 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p. konanie zastavil. Navrhovateľ si v návrhu na začatie konania uplatnil voči odporcovi 1/ a 2/ náhradu trov konania. Odporcovia i vedľajší účastník na strane odporcov si prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnili takisto podaním zo dňa 03.12.2013 náhradu trov konania, ktoré vyčíslili spolu sumou 366,05 eur, ktoré trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia. Späťvzatím návrhu navrhovateľ zavinil po procesnej stránke zastavenie konania, preto mu súd s poukazom na ustanovenie § 146 ods. 2 O.s.p. náhradu trov konania nepriznal a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcom a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Zavinenie na strane navrhovateľa spočíva v tom, že vzal návrh späť ako reakciu na vyjadrenie

vedľajšieho účastníka, v ktorom vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania; nie pre správanie odporcov. Trovy konania, ktoré je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi predstavujú trovy právneho zastúpenia za 2 úkony právnych služieb po 39,84 eur (prevzatie a príprava právneho zastúpenia, podanie vyjadrenia podľa § 14 ods. 1 písm. a/ a § 13a ods. 1 písm. c/ Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení) , 2 krát režijný paušál v sume 7,81 eur (platný pre rok 2013), spolu náhradu trov vo výške 95,30 eur. Trovy konania, ktoré je navrhovateľ povinný nahradiť odporcom a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane predstavujú trovy právneho zastúpenia za 1 štvrtinový úkon právnych služieb podľa § 13a ods. 4 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 14,94 eur (účasť na pojednávaní dňa 28.11. 2013, ktoré pojednávanie bolo bez prejednaní vecí odročené), 1 krát režijný paušál v sume 7,81 eur (platný pre rok 2013) spolu s 20 % DPH. Súd priznal odporcom a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane aj náhradu cestovného podľa § 15 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za cestu právneho zástupcu z adresy jeho sídla v G. do P. a späť na pojednávanie dňa 28.11. 2013 (ku dňu 28.11. 2013 bol návrh vzatý späť len faxovým podaním) vo výške 65,70 eur za precestovaných 240 km pri základnej náhrade za 1 km 0,183 eur pri spotrebe PHM 6,50 litrov na 100 km a pri cene paliva za 1 liter 1,40 eur. Súd priznal odporcom a jeho vedľajšiemu účastníkovi aj náhradu za stratu času vo výške 130,10 eur (10 začatých polhodín pri náhrade aj za začatú polhodinu 13,01 eur), spolu náhrady bez DPH vo výške 195,80 eur a s 20 % DPH vo výške 223,10 eur. Pokiaľ právny zástupca odporcu žiadal, aby súd uložil navrhovateľovi povinnosť odporcom zaplatiť aj náhradu trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnych služieb vo výške 39,84 eur (prevzatie a príprava právneho zastúpenia podľa § 13a ods. 1 písm. a/ Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení) , 1 krát režijný paušál v sume 7,81 eur (platný pre rok 2013), náhradu týchto trov súd odporcom nepriznal, pretože tieto trovy boli podľa názoru súdu neúčelne vynaložené, keďže k prevzatiu zastúpenia odporcov vo veci došlo zo strany ich právneho zástupcu až po prevzatí zastúpenia vedľajšieho účastníka a po vyjadrení sa právneho zástupcu k meritu veci. Celkom trovy konania predstavujú sumu 318,40 eur, u vedľajšieho účastníka vo výške 95,30 eur a u odporcov a vedľajšieho účastníka na ich strane vo výške 223,10 eur. Trovy právneho zastúpenia boli priznané v súlade s Vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v platnom znení. Návrh bol vzatý späť pred prvým pojednávaním, preto sa navrhovateľovi v súlade s § 11 ods. 4 Zákona č. 71/1992 Zb. súdnych poplatkoch, v platnom znení, vrátil súdny poplatok za návrh krátený o sumu 6,70 eur, t.j. vo výške 33,30 eur.

Proti tomuto uzneseniu, v časti vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania 24,59 eur. V súvislosti s priznaním náhrady trov konania odporcom navrhovateľ uviedol, že do predmetného konania vstúpil dňa 24.05.2013 vedľajší účastník zastúpený právnym zástupcom JUDr. R. N.. Vedľajší účastník dňa 29.10.2013 podal vyjadrenie k veci. Navrhovateľovi nie je známe, kedy si odporcovia zvolili svojho právneho zástupcu, avšak je zrejmé, že sa tak stalo až po tom, ako do konania vstúpil vedľajší účastník zastúpený tým istým právnym zástupcom, keďže prvý úkon odporcov bol urobený až dňa 21.03.2013. Zastával názor, že vyjadrenia podané v mene odporcov alebo vedľajšieho účastníka sú obsahovo v zásade podobné, nie sú v nich uvedené žiadne nové skutočnosti a teda nespĺňajú požiadavku účelnosti. Nevidel dôvod na priznanie náhrady trov právneho zastúpenia odporcom, keďže obsahovo rovnako sa už vyjadril vedľajší účastník zastúpený rovnakým právnym zástupcom. Pokiaľ ide o úkon prevzatia a prípravy zastúpenia navrhovateľ namietal, že právny zástupca už bol oboznámený s daným prípadom, s jeho skutkovým a právnym základom, a to z pozície právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Úkony vykonané právnym zástupcom odporcov považoval len za účelové a absolútne popierajúce zásadu hospodárnosti konania. Bol názoru, že dochádza k zneužívaniu inštitútu ochrany spotrebiteľa a právnej úpravy trov konania, čo je dôvodom na aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p.. V súvislosti s priznaním náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi navrhovateľ poukázal na to, že cieľom zdruzenia na ochranu občana spotrebiteľa je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Vyslovil názor, že vedľajší účastník - zdruzenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnú pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvo vnútra SR samotné zdruzenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Zdruzenie na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, keď v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi

náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., cieľom novelizácie O.s.p. bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch, vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv, a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Podľa jeho názoru úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené. Podľa jeho poznatkov združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. V tejto súvislosti poukázal na právny názor, vyjadrený Krajským súdom v Košiciach v rozhodnutí sp.zn. 6Co/141/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/91/2012. V závere preto vyslovil názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, preto ich náhrada vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť. Zastával názor, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli účelne vynaložené. Navrhovateľ bol názoru, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom na aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p..

Vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa písomne podané nebolo.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania) a dospel k záveru, že uznesenie prvostupňového súdu je potrebné v napadnutej časti podľa § 220 O.s.p. zmeniť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

V predmetnej veci bolo konanie vo veci samej zastavené v dôsledku späťvzatia návrhu.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pritom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť veci samej. Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zavinil zastavenie konania.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcom zaplataenia istiny v sume 609,76 eur s príslušenstvom. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 27.11.2013, vzal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť bez bližšieho odôvodnenia a žiadal konanie zastaviť. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že dôvodom zastavenia konania voči odporcom bolo späťvzatie návrhu, pričom navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť bez toho, že by odporcovia splnili to, čoho sa podaným návrhom voči nim domáhal. Preto v zmysle ust. § 146 ods. 2 vetá prvá O.s.p. je navrhovateľ v zásade povinný nahradiť odporcom a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

V danom prípade sú však vedľajší účastník a odporcovia zastúpení tým istým právnym zástupcom, preto je na mieste namietané hľadisko účelnosti trov konania, ktoré bolo potrebné posudzovať osobitne pri odporcoch a osobitne pri vedľajšom účastníkovi. Je totiž potrebné mať na zreteli, že tieto subjekty vystupujú v konaní samostatne, každý sám za seba. V prípade vedľajšieho účastníka odvolací súd preskúmaním napadnutého rozhodnutia zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15.10.2008 zákon totiž zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine vedľajšieho účastníctva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, kde na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ustanovenia § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa ods. 4 cit. zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy SR a Zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka, opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by nemohla byť priznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúce v zastúpení advokátom boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdom zastúpiť advokátom. Súd prvého stupňa preto v danej veci správne uzavrel, že navrhovateľ je v zmysle § 142 ods. 1 veta prvá O.s.p. povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania.

Vo vzťahu k odporcom však už odvolací súd otázku účelnosti nimi vynaložených trov konania posúdil inak. Konanie začalo podaním návrhu dňa 18.04.2013. Vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 24.05.2013 od počiatku zastúpený právnym zástupcom a následne podal vo veci samej vyjadrenie doručené súdu prvého stupňa dňa 29.10.2013. Po týchto úkonoch odporcovia udelili dňa 26.11.2013 všeobecnú plnú moc na zastupovanie rovnakému právnemu zástupcovi JUDr. R. N., ktorý v konaní háji aj záujmy vedľajšieho účastníka. Z uvedeného je zrejme, že za situácie, kedy už na strane odporcov vystupovalo na ochranu ich práv spotrebiteľské združenie zastúpené advokátom, si odporcovia zvolili advokáta, teda využili kvalifikovanú právnú pomoc. Odporcovia si tak zvolili advokáta za situácie, kedy mali právnú pomoc advokáta už zabezpečenú prostredníctvom vedľajšieho účastníka vystupujúceho v konaní na ich podporu. Keďže odporcovia požadovali náhradu trov právneho zastúpenia, je zrejme, že sa svojmu advokátovi zaviazali za poskytnutú právnú pomoc zaplatiť. Pritom sa však odporcom identickej právnej pomoci dostávalo sprostredkovane cez vedľajšieho účastníka a odporcovia sa tak svojmu právnemu zástupcovi zaviazali zaplatiť za službu, ktorej obsah sa odporcom už dostal inou cestou. Pokiaľ sa teda odporcovia zaviazali zaplatiť za právnú pomoc, ktorej identický obsah im bol na ich podporu poskytovaný prostredníctvom vedľajšieho účastníka, boli tieto trovy odporcov neúčelné. Postup odporcov, ktorí si volia platenú právnú pomoc v situácii, kedy sa im identická služba dostáva bezplatne prostredníctvom vedľajšieho účastníka je z pohľadu odporcov ekonomicky iracionálna, a tak sa javí, že v danej situácii nie je účelom právneho zastúpenia odporcov poskytnutie právnej pomoci, pretože tá sa im už dostala, ale iba násobenie trov právneho zastúpenia za tú istú službu prostredníctvom zvyšovania počtu zastúpených v tom istom konaní. V konaní, kde na strane účastníka vystupuje ako vedľajší účastník združenie na ochranu spotrebiteľa a účastník i združenie využívajú platenú právnú pomoc advokáta s identickým obsahom, sú účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia len na strane toho, komu bola právná pomoc v konaní poskytnutá skôr. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bola odporcom priznaná náhrada trov konania zmenil podľa ustanovenia § 220 O.s.p. tak, že odporcom náhradu trov konania nepriznal pre ich neúčelnosť (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania nebolo vecne správne a odvolací súd ho preto zmenil tak, že navrhovateľovi, ktorý späťvzatím návrhu procesne zavinil zastavenie konania uložil povinnosť náhrady účelne vynaložených trov vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane úspešných odporcov (ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.).

Vedľajšiemu účastníkovi by patrila náhrada trov konania v celkovej výške 331,48 eur, pretože právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal dva úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia (§ 14 ods. 1 písm. a/ cit. vyhl.), vyjadrenie k žalobnému návrhu (§ 14 ods. 1 písm. b/ cit. vyhl.), jeden štvrtinový úkon právnej služby podľa § 13a ods. 4 vyhl. (zastupovanie na pojednávaní dňa 28.11.2013, ktoré pojednávanie bolo bez prejednaní vecí odročené), 3x režijný paušál po 7,81 eur, 20% DPH, spolu v sume 135,68 eur. Vedľajšiemu účastníkovi ďalej patrí aj náhrada cestovného podľa § 15 písm. a/ Vyhl. č. 655/2004 Z. z. za cestu právneho zástupcu z adresy jeho sídla v G. do P. a späť na pojednávanie dňa 28.11.2013 vo výške 65,70 eur za precestovaných 240 km pri základnej náhrade za 1km/0,183 eur pri spotrebe PHM 6,50l/100km a pri cene paliva za 1l/1,40 eur. Vedľajšiemu účastníkovi patrí aj náhrada za stratu času vo výške 130,10 eur za 10 začatých polhodín pri náhrade aj za začatú polhodinu 13,01 eur, celkom suma 331,48 eur. Keďže však súd prvého stupňa priznal v napadnutom rozhodnutí odporcom v 1/ a v 2/ rade a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov v sume iba vo výške 318,40 eur a odporcovia ani vedľajší účastník sa proti trovám konania neodvolali, odvolací súd v zmysle zásady zákazu reformatio in peius (zákaz zhoršenia postavenia odvolateľa) nemohol zaviazat' navrhovateľa zaplatiť viac, ako bol zaviazaný napadnutým súdnym rozhodnutím. Preto uznesenie prvostupňového súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania zmenil tak, že navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov náhradu trov konania vo výške 318,40 eur.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, vzhľadom na iba čiastočný úspech odvolateľa v odvolacom konaní.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.